

ORIENTACIONS ECONÓMIQUES

Per l'interès que tenen avui els problemes econòmics, és important el coneixement de la forma com pensen sobre aquells problemes les persones i entitats especialitzades.

Creient-ho així, a continuació transcrivim un article de Butlletí que publica la Banca Tusquets, de Barcelona, sota el títol: «Només un assenyat nacionalisme pot salvar la nostra economia», que diu el següent:

«Vull imaginar que una persona, allunyada durant deu anys del Comerç internacional, ara torna a intervenir-hi. Quina serà la seva primera impressió? Lluny de constatar un progrés considerable, un progrés paral·lel al que ha tingut efecte en altres branques de l'activitat mundial, es trobaria amb un retrocés, amb un retorn a aquells temps gairebé oblidats en què la gent, per no comptar amb les modernes facilitats monetàries, es dedicava, dins el comerç, a baratar, o sigui a l'intercanvi de mercaderia contra mercaderia.

* * *

No fa pas gaires anys, l'exportador o l'importador verificaven molt simplement llurs tasques: tot es reduïa a cercar un client o un proveïdor, remetre-li la mercaderia, i cobrar o pagar, en el terme contractual. Avui, el que vol comerciar amb un país estranger, topa amb moltes més complicacions, i com que la complicació en el tracte comercial és un retrocés, per això diem que havem retrocedit. En efecte: ha de proveir-se del corresponent permís d'exportació o d'importació, i un cop aconseguit el permís, per molt bona voluntat que tinguin ambdues parts contractants, difícilment arriben al terme de l'operació, car no troben manera de remetre els diners necessaris, ja que els ho impedeix la impossibilitat d'adquirir divises.

L'abandonament del patró or, la baixa del valor de les mercaderies, el dumping en les seves múltiples formes (jornada de treball superior a les vuit hores—tal és el cas del Japó i d'altres nacions—, rebaixa d'impostos interiors, etc.) han desplaçat el comerç de certs països vers altres països. Moltes nacions regines ahir del comerç, temen haver de tancar les seves indústries, ço que implicaria un augment enorme de l'atur forçós, i com a conseqüències darreres una angoixosa situació social i una baixa de la moneda. És natural que aquests països amenaçats s'hagin preocupat de trobar una solució, una sortida.

S'han pensat trobar-la en l'economia dirigida, la qual es distingeix per una enèrgica intervenció de l'Estat en el comerç d'importació. Per tal d'anivellar

la balança comercial i salvar la indústria, la pau social, la fermesa monetària, aquesta economia dirigida respon a les traves que les nacions competidores posen al comerç d'exportació d'altres països, posant traves no menors a l'exportació dels països contraris. I aleshores sorgeixen complicacions inacabables per a arribar a la signatura de tractats comercials entre nacions adversàries en el terreny de la competència.

No deixa de presentar inconvenients l'economia dirigida, amb la seva arma favorita: el contingent o la prohibició de la importació de productes estrangers. Sovint porta inconvenients en el mercat intern, tant en el relatiu als avantatges que ha de trobar el consumidor, com en el referent al progrés de la indústria.

En efecte: la prohibició de la importació o el contingent damunt d'ella, és un magnífic instrument per als especuladors. En determinades circumstàncies, aquests se n'aprofiten, acaparen un producte i obtenen, amb perjudici greu per als consumidors, una puja de preus completament innecessària. D'altra banda, com a conseqüència de les traves amb l'estranger, s'esdevé moltes vegades que un cert nombre de productes necessaris per a implantar o per a sostenir determinades indústries manquen en el país. I tot seguit, s'inicia el tancament de nombroses fàbriques i la inevitable pertorbació social. És indispensable, quan s'adopta la tàctica del contingent, evitar aquests perills.

* * *

Per tal d'evitar-los, a Espanya s'ha dictat una llei creant el supercontingent. El Govern pot, en determinat moment, enlairar el contingent d'entrada d'un producte. Amb això es fan molt menys considerables els dos perills esmentats. L'especulador sempre té l'amenaça, cas que vulgui acaparar un producte, que el Govern concedeixi un permís, ràpid i momentani, d'entrada, que li produiria una baixa gairebé instantània amb la consegüent fallida dels seus interessos i la desfeta dels seus somnis. I la indústria i el comerç compten amb la possibilitat d'importar un producte, encara que estigui subjecte a contingent, en el cas que el producte manqués en el mercat. En breus paraules: el supercontingent és millor que el contingent perquè és menys definitiu, més adaptable.

* * *

No n'hi ha hagut prou amb els contingents, o amb el supercontingent. Els països en els quals la sortida de les divises era permesa s'han trobat amb